

Можна здогадатися, що уряд буде старатися переговорювати з лідерами робітників і спонукувати їх до повороту до праці, пішовши на поважні поступки. Але навіть у випадку успіху в цій справі — це буде тільки тимчасове і проминальне перемир'я. Реактивувати „Солідарність“ і вдруге її легалізувати — це була б капітуляція комуністичного уряду, на яку він не піде. Але боротьба проти обожуваної „Солідарності“, яка пішла в підпілля, — це саме те звертання вказівки на історичному годиннику, яке мусить довести до шораз нових зворушень, демонстрацій і поглиблювання ненависті всього польського народу до Москви і до комунізму. Нас, українців, цікавить розвиток подій у Польщі, бо він причетний і до ситуації українців у Польщі і до того ревізійністичного руху у польському суспільстві, який розпочався у 80-их роках і проявився в актуалізації української проблематики. Ще далеко до заведення польсько-української злагоди. А молодше покоління поляків шораз краще починає розуміти konieczność спільного з українцями фронту проти Москви.

Доповідь Олексія Мусієнка на партійних зборах Київської Організації «Спілки Письменників України», що була і надрукована в офіційному органі СПУ, в «Літературній Україні» (ч. 7, 18-го лютого 1988), викликала широке зацікавлення і була передискутована й наświetлена у нашій пресі. Тож справедливо — врахувати можливість, яку існують в «Імперії зла» (за владим висловом президента Регена) навіть тепер у час модної «гласності» — називають виступ Мусієнка найбільш відвертим засудженням Сталіна, як і пізніших його послідовників Хрушова і Брежньєва. Мусієнко — відносно молода людина; він народжений 25-го лютого 1935 року, тож усі ті трагічні роки організованого голоду і масового терору йому невідомі. Він ще у ранньому дитинстві став круглим сиротою і не знаємо, в яких обставинах загинули його батьки. Середню школу закінчив у 1953 році, саме в тому році, коли помер Сталін; студії журналістики в Київському університеті проходить уже після смерті славного диктатора та щойно в 1958 році поступив у партію. Перші кроки в письменницькій професії робив у газетній і видавничій роботі, значить по партійній лінії, а не за покладом таланту.

Мусяненко починає своє засудження Сталіна оборотною Миколи Скрипника. Можна згодитися, що принцип добрий: справді варто в'яasnити отой знаменний постріл, що ним — наслідуючи вчинок Миколи Хвильового, — що стався неповних два місяці раніше, — отой, як його (за утертим визначенням самої партійної верхівки в Москві в час

Спомини Костя Гіммельрайха охоплюють часи Другої світової війни в Україні — від червня 1941 до осені 1945 року. В час вибуху війни автор мав 29 років, жив у столиці України Києві, був одружений, мав двоє дітей і працював старшим науковим співробітником Академії наук Української ССР. Був він також резервовим старшиною Червоної Армії (ЧА) — старшим лейтенантом артилерії. Головним теми його споминів — це оборона Києва в рядах ЧА, німецький полон, окупований Київ, участь у протинімецькому резистансі в рядах фракції ОУН під керівництвом А. Мельника (ОУНм) і участь в Українській Повстанській Армії (УПА). Спогади поділені на три частини: (1) „За родину, за Сталіна”, (2) „На роздоріжжі”, (3) „В рядах УПА”. Стилістично спомини написані легко, неначе роман, частини якого розбиті на розділи й епізоди, що мають багато діалогів. Розповідь ведена від першої особи. Крім розповіді про пережите під час війни, автор вставив кілька епізодів з пережитого давніше, які пояснюють сучасну ситуацію.

О. Г.

ЧОГО НЕ ДОГОВОРИВ ОЛЕКСА МУСІЄНКО...

найгучнішої прослави, «кремлівського сонечка» і «батька народного») називав і тепер Мусієнко «випробуваний старий більшовик» і «непохитний більшовик-ленінець», покінчив із собою у п'ятницю, 7-го липня 1933 року, у столиці так званої Української Радянської Республіки, у Харкові, на посту заступника раднаркома цієї республіки. Так само теж покінчив із собою ще більше відданий партієць і на вищій посаді, реалізатор централістичної політики Москви в Україні в час колективізації та терору, Панас Любченко чотирі роки пізніше, за «жовшшини». Про якийсь простет тут трудно говорити: простетом можна вважати постріл Миколи Хвильового. Ті два віддані довгими роками Москві діячі не мали чого протестувати, бо це вони помогли заборотити Україну в ту ситуацію, в якій шалів терор. Мусієнко говорить у своїй доповіді про те, як то самий Ленін «глибоко шанував» Миколу Скрипника та ще в грудні 1917 року виставив саме його в Україну, щоб «зміцнити керівне ядро партійної організації», а далі, як той же Скрипник, «виконуючи волю вождя революції, крізь фронти і замітелі, пробивав в отчий край і невдовзі очолив український робітничо-селянський уряд». Значить, такі заслужився перед партійною верхівкою у Москві отой порковиджений Сталіном «непохитний більшовик-ленінець». Так само міг Мусієн-

ко визначити очо непохитність; більшовика-ленініста і за Сталіном. Та ніхто, інший, тільки Ленін висунув Сталіна на найвищій партійній пост. На одинадцятому з'їзді партії (березень-квітень 1922), на якому Ленін зазнавав глобальний напад на капіталістичні елементи, Сталін з благословення Леніна став генеральним секретарем і на цьому найвищому партійному пості панував понад тридцять років. Це на тому ж самому партійному з'їзді в 1922 році порушено створити єдину об'єднану союзню державу, що вважається триумфом ленінської національної політики. Треба підкреслити, що відповідальним за цю ленінську національну політику був саме Сталін, якого Ленін назначив ще в час перемоги Жовтневої революції наркомом у справах національностей; це Сталін допоміг Ленінові ідею союзу різнонаціональних держав поставити в рамках монолітної багатонаціональної імперії з формальною назвою союзу. Сталін послужив Ленінові не менше ніж Скрипник: він і був продовжувачем планів Леніна для збереження цієї імперії у формі партійної диктатури. Це Сталінові належить права „Про основи ленінізму”. Мусіємо покликатися на лист Леніна, в якому то листи він — смертельно хворий — застерігав партію від небезпек з боку Сталіна. Багато говориться про це застерєження, та немає документів, що саме і як

сказав Ленін, хоч і його думки в критичний час передсмертних агоній сумнівної вартості.

Звалюючи всю вину за терор і переслідування на Сталіна — неправильно. Систему большевиської диктатури пролетаріату заплінував Ленін; Сталін вірно служив цій ідеї. Терор, що його застосував у глобальних розмірах Сталін, це ініціатива Леніна, бо ніхто інший тільки він почав терористичну акцію у діяльності так званої ЧеКа, з усіма розстрілами, без судів, у застінках тюрем, що згодом тільки усталізувалось у ППУ, чи НКВД. Мусієнко — молода людина і не проходив курсу „ленінізму-му-сталінізму“. Ті, „хто мав щастя, бо мусів, вивчати обов'язково большевиське „євангеліє“, що було головним курсом усіх ВУЗів під назвою „Питання лєнінізму-му-сталінізму“, знають, що весь той курс побудований на вченні Леніна і слова Сталіна там тільки повторення та підтримка ідей великого Леніна. В советській енциклопедії, виданій вже після розвінчання Сталіна є одним найближчим соратником Сталіна — Хрущовим точно сказано, що „Сталін обстоював лєнінську лінію в боротьбі проти антипартиїних угруповань і фракцій“ (це Хрущовське видання після того, коли Хрущов розкрив злочиня Сталіна на партійному з'їзді, з 1963 року). Теж автор „перебудови“ генеральний секретар ЦК КПСС Михайл Горбачов не жалів похвал на адресу Сталіна, бо це Сталін стояв при кермі політичного і військового апарату у війні з Німеччиною і вишйшов переможцем у цій війні.

Закінчення буде

О. Гасицька

„Рідна пісня, будь завжди з нами”

(Напередодні виїзду хору „Думка” до Європи)

Перенесімся думками в п'ятдесяті роки, коли ми в наших «маленьких державах ДП», в таборах ІРО готувались до від'їзду за океан. В потурбованих дорогою валазах було вже спакване, врятоване перед воєнним ліхольттям «майно». Ми були бідні в матеріальному розумінні, але ж які багаті духом! Кілька років прожитих в таборах — хоч і в недостатках дозволили багатомо розвинути інтелектуально. Були ми жнамі наші вчені, педагоги, професіоналі-фахівці в кожній ділянці, військові, музикологи, актори, спо-

спотів, музикою, акторами, спортивці й інші. Діти мали можливість продовжувати навчання і очевидно плекати рідну мову в найкращій формі. Молодь, хай з трудом, але мала можливість продовжувати свою освіту в чужих університетах — все ж таки вчорами приїздила до табору, де гурутувалася в студентських домівах, і майже поголовно в організаціях молоді. І тоді цювечора лунала пісня! Вона, бистрокрила приятелька, приїхала з нами, лунала дзвінко перед бараками серед чужих гір і була розрадою скитальцїв. У нїй було все: картини нашої історії, доля і недолї нашого народу, краса рідної природи, жордані і зрада, смуток і хожання. Пісня лунала спонтанно, виливаючи найглибшї почування і з надлїтних тугю серце. До молодих долучувалися старші та діти, що, наче жайворонки, шибетали чудово чистою українською мовою.

українського мовою.

Сповідні надії на те, що владість зберегти рідну пісню, рідну мову, а з ними молодь і дітей, ми приїхали за океан. Творилися сотні громадських організацій долучувались до тих, що вже існували, а організації молоді, як Пласт, СУМ чи ОДУМ продовжували свою надзвичайно корисну працю з дітьми та молоддю. В боротьбі за збереження нашої національної ідентичності творилися школи українознавства і гуртки мистецького слова — а пісня? Вона крилата перелітала океан і поселилася з нами в новій прибраний батьківщині. Співали діти в школах, літніх таборах, а молодь і старші творили прем'єрні ансамблі та хори, що гомонили по всіх більших осередках поселення. Ентузіастам хорového мистецтва понастило відкрити деякі вокальні одиниці досьогородні на жаль с їх шораз менше. Слава любителям і ентузіастам кобзарського мистецтва, які створили мережу гуртків молодих бандуристів чи диригенткам хору „Веснівка” в Канаді, лівого ансамблю в Вінніпеолі і дуже працьовитого хоч чисельно малого, але талановитого своєї складом ньюйоркського

„Промня” що звертає увагу на мистецьке виконання і на чистоту мови. Існує ще кілька добрих церковних хорів і кілька добрих малих ансамблів, які стараються виконувати музику легкого жанру (на жаль, дуже неграмотною мовою) як легко сприймається і є особливо для молоді теж дуже потрібна.

Що сталося? Чи ми засмо собі справу та чи маємо відкрити очі на все що діється? Чи можемо дозволити на те, щоби ші духові скарби, які приїхали з нами, пропали, розплилися у вирі інтернаціонального світу?

Чужі хори можуть тільки дуже рідко при особливій нагоді виконати професійно, дежкі тяжко до вивчення для аматорів твори наших славних композиторів і це добре, але це великі зусилля і приносить велике фінансове обтяження для нашої громади. Це аж ніяк не дає нам можливості плекати ці величезні надбання хорового мистецтва безперервно і передавати його молодим поколінням. На терені Америки (в Канаді як справа, дещо краще виглядає) одні з наших найкращих хорових одиниць як капеля бандуристів у Дітроїті, мішаний хор „Друкма“, чоловічий хор „Прометей“ чи „Сурма“ в Чикаго стоять перед великими проблемами.

Мішаний хор «Думка» зі своєю довголітньою традицією існує безперервно вже майже 40 років. Група ентузіастів старється зберегти свою цінну мистецьку одиницю всіма силами. На жаль, доплив молодих співаків з добрими голосами є мінімальний і тому диригентові щораз важче працювати над більш складним репертуаром із поменшеним складом хору. Треба подивлятися зусилля хористів, які приїжджають з далеких околиць, не зважаючи на погоду чи родинні обставини, до Нью Йорку на співанки, але рівночасно треба застановитися над тим, де є тисячі наших музикальних «голосистих» земляків? Чому вони не допомагають рятувати нашу музичну надбання, чому не хочуть їх плекати й зберігати, докладаючи трохи зусиль (бо для любительського співу це теж багато вдоволення).

Прийшов рік 1988-ий — час наших величавих святкувань. Цього року частіше як будь-коли у минулих роках треба влаштовувати імпрези з хоровими виступами, треба старатися представляти нашої молодшої генерації, своїй і чужій громаді перлини нашої церковної і світської музики в якнайкращому виконанні. Щоб гідно відсвяткувати 1000-ліття Хрищення України сполучитися малі церковні хори в більшій хорі.

(Закінчення на стор. 4)

€ III

СПОГАДИ КОМАНДИРА УПА

Кость Гіммельрайх („Шелест“, „Київ“), „Спогади командира відділу особливого призначення, УПА — Схід“, редакція Євгена Штендера, Торонто: Літопис УПА, 1987, 272 стор., мапи, ілюстрації. (Літопис УПА, т. 15). Ціна: 15 дол.

Для історика УПА націнціпні розповіді автора про плани Головного Командування УПА (ГК УПА) боротьби за столицю України Київ. Досі було лише відомо, що восени 1944 році відділи чи групи воєвків УПА з наддінпріаців вислано з УПА — Захід у наддінпріацію Україну. Власне автор очовил такий відділ УПА, завданням якого було здобути Київ. Плани ГК УПА опирає на певний гіпотезі, що в дальшому ході війни може дійти до революції в СРСР, чи до конфлікту між альянтами й СРСР. В цій ситуації ГК УПА планує мати в околицях Києва сильну групу війська УПА, яка б мала вплив на події в столиці України, а в сприятливих обставинах могла б зайняти місто. Проте дальші події розв'язали ці плани. Війна скоро закінчилась, західні війська без опортунітні

дали ССРР половину Європи, у світі збиралося на довший мир. Перед українським збройним резистансом винирнуло питання, що робити далі. Тоді вирішено „демобілізувати” більші збройні відділи і провадити дальшу боротьбу методами збройного підпілля. Тоді автор звільнився з УПА і пробивався до своєї родини в Західній Європі. Про ці події автор оповідає у третій частині споминів. „У рядях УПА”, починаючи від розділу про зустріч з головнокомандувачем УПА ген. Романом Шухевичем. У цій частині споминів автор оповідає також про старшинську школу УПА „Олені”, про свої мандрівки підпільними зв'язками, про операції військ НКВД проти УПА і про командування своїм „відділом особливого призначення”.

У першій частині споми-
нів "За родину, за Стадіна"

автор описав свою участь у фронтових боях й у німецькомуністичній полоні. Мобілізований у перший день війни, він з неозброєним полком відійшов на фронт. Проте до боїв не дійшло. Почався швидкий відступ на Київ, щоб вирватися з оточення. Подорожі більшість вояків полку розбиралися. З Києва автор поїхав до табору запасних старшин у лісі біля Броварів, а звідти на фронт на підступах до Києва. У вересні київська група військ попала в німецьке оточення. Автор поїхав у полон, як і тисячі інших радянських вояків (біля 665 000), до табору полонених у Житомирі. „Ес-есі“ поводитися з полоненими жорстоко й нещадно вбивали хворих та обезцільених. Табір у Житомирі був справжнім пеклом, у якому полонені масово гинули від голоду, виснаження та різних недуг. Авторів вдалося вирватися з полону таким чином, що він поїхав до групи 170-ох кандидатів до української допоміжної поліції для Києва.

У другій частині споми-
нів, „На роздоріжжі“, автор
описав життя в окуповано-
му німцями Києві та свою
участь у протинімецькому

(Закінчення на стор. 4)

Василь Ленчик

Завдання української історичної науки

11

Гадаю, що оця маленька паралель між Історією Русів, а нашими сьогоднішніми завданнями, як українських істориків на еміграції, могла вистачити, щоб стати дороговказом для нашої праці. Однак перше українською історичною наукою та її носіями є ще дальші завдання.

Тим черговим завданням українських істориків є виховати чи перевиховати довкілля вільного світу серед якого живемо, а який все ще не має ясного поняття про наш нарід, а якщо якийсь має, то воно дуже часто фальшиве, навіслене чужими в некористь нашого народу. Це вже видно з того факту, коли пригтовляємося до відзначення нашого Ювілею Тисячоліття Хрищення в Україні святим рівноапостольним Володимиром Великим. Скільки тут вже плутанини та претензій нашого сусіда з півночі, що не його ювілей, бо Володимир Великий це істинно руський князь. Серед чужинців, особливо на терені англомовного чи іншомовного світу, є ще багато таких, що виховані російськими істориками з першої еміграції і вони все бачать, що поза кордонами Польщі, як „рашен“, без огляду чи це буде Київ, Чернігів чи інше наше місто, все це для чужинців є „Раша“. Очевидно не все можна складати на тих чужих істориків чи навіть журналістів, які плутають історичні факти, що відносяться до Східної Європи, а зокрема до України.

Мало на увазі один факт з власного досвіду в одному визначному зусітському університеті де мені приходило досліджувати історію Східної Європи. Професор Єз'їт, визначний вчений, редактор Католицької Енциклопедії так званої „саплетментарі єдшини“ викладає історію Америки і на курсі „Ріст американського націоналізму“ („Райс оф американ націоналізм“). Подаючи перелік різних націоналізмів (фашизму, націонал-соціалізму чи гітлеризму, почав говорити також про „рашен“ націоналізм і починає від Києва. Володимир Великого.

Ярослава Мудрого і т. д. Слухачів коло 50, бо це кандидати на магістрів і докторів.

Підношу руку і кажу, що я маю деякі заваги до його викладу, а саме: він говорить про російський націоналізм, починаючи від Києва і Володимиря, а уже Київ це українське місто, столиця колись Київської Русі, в 1918 роках столиця Української Незалежної Соборної України, тепер столиця Української Східноєвропейської Соціалістичної України. Подав я йому шлий ряд історичних фактів завоювання України Росією, переслідуючи національні аспірації українського народу, валуєвський закон, що не було, нема, і не може бути української мови" (1963). Однак не звертаючи на ці всі переслідування такі українські проголосили незалежну Українську Республіку в Києві 1918 році. Вкінці поставив я професорові таке питання: Як Ви собі уявляєте, що місто, яке в Х сторіччї було російське стало в XX сторіччю столицею Української Самостійної Держави і чи треба було русифікувати через століття те, що в Х столітті було російське? Це ж проти засад всякої логіки. Присутні слухачі зрозуміли, що шось тут професор не прослідив спави, як слід.

Професор Р. сказав мені більш такими словами: Я знаю, що Ви тут справу знаєте краще за мене, але на основі цих праць, і літератури, яка мені доступна, я набрав такого погляду. А йому були доступні праці: Карповича Рязанського, Вернадського (сина першого президента Української Академії Наук). Це на основі їхніх праць він знав, що Київ — це старе російське місто. Цей професор був би також радо скористав із праць наших істориків, якщо б такі були йому доступні по-англійськи.

Отже, тут велике завдання наших істориків, написати не тільки історію України, але цілої Східної Європи в правдивому об'єктивному навігванні, оперу на солідних джерелах, щоб не викликала підозріння, що це дешева пропаганда. І тон мусить бути достойний без зайвої фразеології.

Черговим завданням українських істориків є слідити за такими невірними інтерпретаціями нашої історії, які на длі є її фальшуванням. Тут перед ведуть російські історики, як підсовєтські — червоні, так еміграційні, так звані білі. Це також стосується наших менших сусідів, агітати яких на наш землі ще не притупились і вони ще все мріють про Закарпаття, Буковину чи Галичину — Західну Україну.

Наші історики в СРСР змушені писати так історію, як їм диктує партія, тобто директивні йдуть з Москви. Вони мусять писати в душі єдиносвідомісним чином і під наказом Москви дублюють іритується, якщо наші історики на еміграції пишуть історію в правдивому світлі. Чи їхнє обурення щиро — це інша справа. Не кожний є готовий платити життям за правду. Ми мали найкращий досвід із працею Івана Дзюби „Інтернаціоналізм чи русифікація“. Написав правду і мусів каятися за правду.

Навіть такий великий історик — самостійник, як проф. Іван Крип'якевич у своїй праці „Богдан Хмельницький”, що появилася за нагоди 300-ліття Переяславської угоди, мусів піддатися цій пресії. І я каже проф. Оглоблін: „Всі історики мусили односторонно висловити чужу директивну думку. Советська історіографія обстоювала політично-пропагандивну концепцію „воzz'єднання України з Росією”. Тоді коли вільна українська історіографія заперечувала цю тезу, „воzz'єднання” і підкреслювала договірний характер Переяславської угоди, як мілітарний договір двох держав України і Москви проти Польщі”. (Оглоблін: Український історик, кріп 1965 ч. 1-2 стр. 5).

Будучи свідомими того, що наші колеги під совєтським чоботом не можуть опрацювати таких тем, як вони хотіли б висловлювати свої думки, як вони хотіли б робити висновки з своїх дослідів та об'єктивно, як вони мали б хотіти робити, ми історики на еміграції мусимо то прогалину доповнити своїми студіями та інтерпретаціями. Головно тут йдеться про праці в чужих мовах, щоб світ пізнав правдивий історичний процес нашого народу та його вікові стремління до власного самостійного життя, а не народу — чужого підліжка.

Як інтерпретується наша історія під забором СРСР маємо на те чимало доказів. «Історичний Журнал», що виходить в Києві за рік 1966 ч. 2, має програму історії УРСР для класів від VII-X середньої школи. І вже перша Київська Доба має такі напрямки: «Київська Русь — колиска трьох братніх народів — російського, українського і білоруського. Древньоруська народність — єдиний корінь трьох братніх народів — російського, українського і білоруського». Все з одного, «хотьолка» пішло, та й до одного, «хотьолка» тепер спрямовується.

Закінчення будв.

Д-р ЄВГЕН ОЛЕНКО
внутрішні хвороби
приймає у Квінсі і виїжджає на виклики додому.

ДЕНТИСТ ОЛЬГА ОЛЕНКО
Профілактика хвороб і зубів. Лікування і протезування. Косметична стоматологія. Приймається тільки за попереднім домовленням.

Адреса у Мангеттен: **ROCKEFELLER CENTER**
630 5th Ave., Room 1803
New York, N.Y. 10020

Адреса у Квінсі: **105-37 64th Avenue**
Forest Hills, N.Y. 11375
(718) 459-0111

Д-р Марко В. Луцький
ДЕНТИСТ-СТОМАТОЛОГ
приймає за попереднім домовленням.

Адреса:
800 A 5th Avenue (61st St.), 4th Floor, Room 406
New York, Manhattan 10021. Tel. (212) 758-9773

ON THE MILLENNIUM OF CHRISTIANITY IN UKRAINE
SOLUK FILM PRESENTS

CATACOMBS
BEHIND THE
IRON CURTAIN
Львівські
КАТАКОМБИ

SOYUZIVKA, MAY 13, 7 PM, FORDMORE RD.
NEW YORK, MAY 14, 2 PM, 136 SECOND AV.
PASSAIC, MAY 15, 3 PM, 240 HOPE AV.
NEWARK, MAY 15, 7 PM, 719 SANDFORD AV.
YONKERS, MAY 16, 7 PM, 301 PARADISE AV.
TRENTON, MAY 18, 7 PM, 1195 DEUTZ AV.
PHILADELPHIA, MAY 20, 7 PM, 871 N. 24th ST.
PHILADELPHIA, MAY 21, 3 PM, 2236 ORTHODOX ST.
WASHINGTON, MAY 23, 7 PM, 4250 HAREWOOD AV.

FILM **UKRAINIAN BANDURIST CHORUS IN EUROPE** FILM

NEW YORK, MAY 14, 6 PM, 136 SECOND AV.
PHILADELPHIA, MAY 19, 9 PM, 700 CEDAR AV.
WASHINGTON, MAY 22, 9 PM, 15 NEWHAMPSHIRE

"UKRAINIANS IN NORTH AMERICA"
Come and view this film.

NEW YORK, MAY 14, 4 PM, 8 PM, 136 SECOND AV.
PHILADELPHIA, MAY 19, 7 PM, 700 CEDAR AV.
WASHINGTON, MAY 22, 1 & 3 PM, NEWHAMPSHIRE

VIDEO REPORT
"UKRAINIAN MILLENNIUM CELEBRATION IN CALIFORNIA"
will be shown on SOLUK FILM program
in NEW YORK, PHILADELPHIA, WASHINGTON

Спілка Української Молоді Америки
Команда 29-го Окружного Злету Юнацтва СУМ
запрошує на

29-ий Окружний Весняний Злет Юнацтва

що відбудеться
в суботу і неділю, 14-го і 15-го травня 1988 р.
на оселі СУМ в Елленвіл, Н. Й.

Злет проходить під гаслом: „З Богом за Україну“
В програмі: Служби Божі, конкурс знання і слова, мистецькі виступи, спортивні змагання.

Субота: ЗАБАВА — грає оркестра „МРІЯ“
Запрошуємо всіх Українське Громадянство і Молодь до численної участі.

КОМАНДА ЗЛЕТУ

THE MUSE IN PRISON
by Yar Slavutych
Короткі нариси силуеток українських поетів, замучених більшовиками в тюрмах і концлагорах та переклади їх поем.

Ціна 3.00 дол. з пересилкою. Замовляти у
ВИДАВНИЦТВО „СВОБОДА“
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Мешканців стеїту Нью Джерсі обов'язує 6%
стейтового податку.

Увага! Увага!
Піттсбург і Західна Пенсильванія!
ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ ВІДДІЛІВ УНС
ПІТТСБУРГУ І ЗАХІДНОЇ
ПЕНСІЛЬВАНІЇ
пригадує, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
відбудуться
у неділю, 15-го травня 1988 р.
о год. 3-й по пол.
600 Glenwood Avenue, Ambridge, Pa.

в яких зобов'язані взяти участь усі члени Окружного Комітету, конвенційні делегати та урядові таких Відділів УНС:

24, 41, 53, 56, 63, 91, 96, 109, 113, 120, 126, 132,
161, 264, 276, 296, 338, 481.

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття
2. Вибір Президії
3. Відчитання і прийняття протоколу з минулих Річних Зборів
4. Звіт членів Управи і Контрольної Комісії
5. Дискусія над звітами і їх прийняття
6. Вибір Управи і Контрольної Комісії
7. Слово д-ра ІВАНА ФЛІСА, головного предсідника УНС
8. Схвалення плану праці на біжучий рік
9. Внески і запити
10. Закриття наради

У зборах візьмуть участь:
д-р Іван О. Фліс, головний предсідник УНС
Андрій Джула, головний радник УНС
За ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ:
Андрій Джула, голова
Дмитро Головатий, секретар **Йосиф Надзак**, касир

В Сороковий день відходу у вічність
бл. п.
Семена Августовича
народженого 11-го листопада 1902 р. в селі Дусяці
у Західній Україні, відбудеться

в дні 5-го травня 1988 року

ПОМИНАЛЬНА СЛУЖБА БОЖА
в українській католицькій церкві
св. Константина в Мінеаполіс, Мінн.

Про молитви за душу Покійного, вірного сина української землі просить —
дружина — **МАРІЯ**
і син — **РОМАН**

У сороковий день відходу від нас
нашого Найдорожчого
МУЖА, БАТЬКА І ДІДУНЯ
бл. п. д-ра
Миколи Терлецького
будуть відправлені

ПОМИНАЛЬНІ БОГОСЛУЖЕННЯ
в суботу, 14-го травня 1988 р. о год. 9-й ранком
в церкві св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Н. Дж.;
в соборі Пресвятої Родини, Вашингтон, Д. К.;
АРХІЄРЕЙСЬКА СЛУЖБА БОЖА в неділю, 15-го травня
1988 р. о год. 11-й ранку

у вівторок, 18-го травня 1988 року

Просимо Рідних, Приятелів і Знайомих
згадати Його у цей день.
Дружина **ОЛЕКСАНДРА** з родиною

МАЄМО НА СКЛАДІ
НОВУ КНИЖКУ
LUBOMYR LUCIUK
and
BONDIAN S. KORDAN:
ANGLO-AMERICAN
PERSPECTIVES ON THE
UKRAINIAN
QUESTION 1938-1951
A DOCUMENTARY COLLECTION
Published by The Limestone Press,
Kingston, Ontario, — Vestal, New York
1987, printed in Canada by Brown and
Martin Ltd., pages 242 Price \$20.00
The residents of New Jersey add 6% sales
Tax.

Documents, which indicate the relation
ship between the Ukrainian independence
movement and the leading powers of the
Western alliance before, during and after
the Second World War.

SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Увага! НОВЕ ВИДАННЯ Увага!
ІЛЮСТРОВАНА БІБЛІЯ
ДЛЯ МОЛОДИХ
Старий і Новий Завіти

Унікальна книга має
Розмір: 10 x 7 1/2. Стор. 520 Тверда обортка. Мали
Кольорові ілюстрації Ціна 20.00 дол.
Мешканців стеїту Нью Джерсі обов'язує
6% стейтового податку.

ЗАМОВЛЯТИ
SVOBODA BOOK STORE
30 Montgome y Street • Jersey City, N.J. 07302

ВАСИЛЬ СТУС
В ЖИТТІ, ТВОРЧОСТІ, СПОГАДАХ
ТА ОЦІНКАХ СУЧАСНИКІВ
Упорядкували і зредагували
Осип Зінкевич і Микола Французенко
Українське Видавництво „Смолоскип“ ім. В. Симонен-
ка, Балтимор-Торонто, 1987, друком Українськ. Вудсток, Ме-
рипенд. стор. 463. Тверда обрва.
Ціна 17.00 дол. з пересилкою.
Книга складається з трьох розділів: 1) статті, нотатки і
виступи Василя Стуса, листи до друзів, таборові записки;
2) судові і позасудові репресії, виступи за захист Василя
Стуса; 3) виступи, спогади і дослідження творчості Василя
Стуса та три підвідділи: на смерть Василя Стуса, спогади
учасників і до джерел творчості поета.

Книжку можна набути:
Svoboda Book Store
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Мешканців стеїту Нью Джерсі обов'язує додати до ціни
6% стейтового податку.

ВИСЛІВ ПОДЯКИ
Два роки тому, 8-го травня 1988 р. відійшов від нас у вічність
наш дорогий і улюблений чоловік, батько, брат, зять і швагер
сл. п.
Ігор Володимир Ольшанівський

по короткій і важкій недугі,
роджений 4-го лютого, 1930 р. в Галичі, Україна

Висловлюємо нашу подяку рідні, друзям, знайомим і
добродіяч за їхню поміч, клопітливості, вислови співчуття,
відвідини хворого в шпиталі, листи і картки подороження,
квіти, Служби Божі, пожертви на оборону прав людини і по-
жертви на працю проти знеславлювання українців.

Перш за все дякуємо Владиславу Михайловичу Кучмюкові
за Парастас, похоронні і заупокійні відправи під
час похорону, в сороковий день і в першу річницю
смерті. Його часті відвідини в шпиталі і заохочення
хворого Найсвятішими Тайнами підбадьорували хворо-
го на душі. Висловлюємо нашу вдячність о. Іванові Наконеч-
ному, колишньому парохові УПЦ св. Вознесіння в Мейплу-
ді, теперішньому парохові УПЦ св. Володимира в Парма,
Огайо за відправу Са. Літургії в сороковий день смерті і за
екуменічні відправи у похоронному заведенні; його часті
відвідини Покійного у шпиталі приносили моральну і ду-
хову підтримку хворому. Також дякуємо о. Овчарову за
його відвідини Ігоря в шпиталі. Численні Служби Божі були
відправлені за спокій душі Ігоря в 40-й день і у першу річ-
ницю смерті в церквах різних українських католицьких і
православних парафій, за що дякуємо священникам і друзям,
які замовили. Дякуємо хорів св. Івана Хрестителя і
Михайлові Добушевській — диригентів, як і також хорів св.
Вознесіння і Леонідові Харченко — диригентів за релігій-
ні і церковні співи під час похоронних відправ. Дякуємо
Джанові Делла Корті за його спів „Аве Марія“.

Дякуємо д-рові Юрієві Демидовичеві за лікарську опіку
і спроби повернути назад до життя Ігоря.

Дякуємо членам Українсько-Американських Ветера-
нів, Постерунку Ч. 6 за їхні зворушливі ритуали під час по-
хорону і їхній останній „салют“ товаришів.

Ми дякуємо всім, що так численно прийшли до похо-
ронного заведення, до церкви, на цвинтар і на тризну,
спеціально тим, що приїхали з далеких міст, щоб
попрощати Ігоря. Дякуємо мамі, Наталії Павлишин за
офундування тризни.

Спеціально дякуємо членам Організації Американців в
Обороні Людських Прав в Україні (АОЛПУ) за їхню під-
держку і поміч в час великої нашої трагедії. Ця підтримка
допомогла нам перенести великий біль втрати дорогого
Ігоря.

ЗА СЛУЖБИ БОЖІ дякуємо: Міркові і Любі Батка; Фран-
сисі і Річарду Білен; Дорис Бреннан; Панксту Ендрю Коле-
сані; Лінді Ковелло; Патриції і Романові Демченко з роди-
ною; Лінді і Джеймсу Джеренер; Ріті Гігінс; родині Юрія
Гордицького; Христині Громоцькій з родиною; родині
Гивелі; д-рові і Пані Ентоні Іванові; Марії Касіян; Орестові
Копистянському; Любимові і Мілі Коритко; Іванові Косто-
кові з родиною; Іванові Круті; д-рові і Пані Міронові Куро-
пас; д-рові і Пані Любимові Кузьмак; Миколі і Марії Ку-
зичин; родині Лазірко; Володимирові Літінському; Ста-
хові і Соні Масник; Михайлові і Марії Мк Кіннеї; Меріліх
Оберлендер; Іванові і Софії Орняк; Джон і Чарлс Ретсем;
Джо і Мардж Серій; Василеві і Анні Шмукля; Естеллі Шуріна;
Панксту Еміліанові Смішечеві; Панксту Джеймсу Смит;
Едіті Трійнор; Остасові і Ірені Захарків; Робертові і
Елісаветі Зеллер.

Наша подяка ПРОМОВЦЯМ ПІД ЧАС ПАРАСТАСУ у по-
хороннім заведенні Литвіна 11-го травня, 1988 р.
Володимирові Багрієві — голові Українського Єван-
гельського Об'єднання Північної Америки і голові мужів
довір'я АОЛПУ; Зенові Бігун відділу АОЛПУ — Чикаго;
Михайлові Чайківському — голові Товариства Українсько-
Американських Інженерів — відділ Нью Джерсі; Стефанові
Хемичеві — голові Фонду Українських Студій при
Гарвардському Університеті; Робінові Джулієсові
Айденбаємові — з Єврейського Центру Бет Дейвід;
Пасторові Артурові Джонс — з Африканської Церкви св.
Матей; Атанасові Кобринові — Крайовому Командантові
Українсько-Американських Ветеранів; Семенові
Крісплатому — відділ АОЛПУ Огайо; д-рові Ігореві Кошма-
кові — Віце-Президентові АОЛПУ; Ентоні Лео — Полков-
никові Резерви Американської Армії; Едвардові Ніжинському
— представникові родини Дем'янович; Несторові Олексин-
ському, голові Контрольної Комісії Українського Народно-
го Союзу; д-рові Романові Ричкові, виконавчому секре-
тареві Українського Братського Союзу; Надії Світличній від
Зовнішнього Представництва УГГ; Йосифові Трушеві,
голові Українсько-Американської Координаційної Ради
Ньюарку і виконавчому секретареві Чорноморської Раді

Дякуємо ПРОМОВЦЯМ ПІД ЧАС ТРИЗНИ: Проф. Михай-
лові Ципка — від української громади Ньюарку; Ліді Дем'я-
нюк — від родини Дем'янович; д-рові Тарасові Гунчаків;
— голові Історичного відділу Ратгерського Університету;
Миколі Яшуків від української громади Філадельфії; Андрієві
Кейбіді — головному радному Українського Народного
Союзу; Маркові О'Каннорові — головному адвокату Івана
Дем'янюка; Іванові Олексинові — Президентові Україн-
ського Братського Союзу; Марії Зарицькій — голові відділу
АОЛПУ з Дітроїту; Осипові Зінкевичеві, головному
редакторові „Смолоскип“ і директорові Інформаційної
служби „Смолоскип“.

Щира подяка за КИТИЦІ І ВІНКИ КВІТІВ: Головні
Управи Організації Американців в Обороні Людських Прав в
Україні (АОЛПУ); відділам АОЛПУ з: Ілліной — Віра Еліша-
вська — голова; Огайо — Василь Кичун — голова; Рочестер
— д-р Роман Трав — голова; Медисон відділові телефо-
нічної компанії Ей-Ті-анд Ті, Парсиппані, Н. Дж.; Відділ
медсестер хворобового відділу — Ей-Ті-анд Ті, Парсиппані,
Н. Дж.; Володимирові Боднарів з родиною; Комітетові
проти вживання советських доказів — Коз. Юрій Самійленко
— голова; Комітетові Оборони Людських і Національних
Прав в Україні — Уліна Мазуркевич, голова; Родині Дем'я-
нович; Панксту Гронському; Михайлові Геммондові;
міронові і Галі Коритко з родиною; Семенові і Зенові
Крісплатим з родинами; Данилові Марчинкові; Едвардові
Ніжинському; Іванові і Софії Орняк; Денові Теріс; Поіс і
Магометові Сирке; Арнольдові і Френсіс Реро;
Кауспілімові Доналдові Райсові і штабі його бюро в
Ньюарку (західного дистрикту); д-рові Кальвінові і Пані
Мейбл Тріббіанові; Українсько-Американським Ветеранам,
Постерунку Ч. 6 — головної управи і членств; Українському
Науково-Культурному Центрові, Філадельфія, Д-р Черник,
голова; Українському Братському Союзові — Іван Олексин
— президент; Асоціації Українців Вашингтону — Євген Іванів
— голова.

Щире спасибі за ПОЖЕРТВУ ЗАМІСТЬ КВІТІВ на
працю організації АМЕРИКАНЦІВ в ОБОРОНІ ЛЮДСЬКИХ
ПРАВ в УКРАЇНІ (АОЛПУ):

\$250.00 — Софії Темницькій — як жест подяки д-рові Любо-
мирові Кузьмаков;
\$200.00 — Вашингтонській Групі Професіоналістів, Наталія
Спозар — голова;
\$100.00 — Відділам організації Американців в Обороні Люд-
ських Прав в Україні (АОЛПУ) — Баффало — Зенон
Боднарський — голова; Олбейні — Володимир Літінсь-
кий — голова; Зенові і Марії Боднарським; Стефанові і
Марії Хемичам; Стахові Думинові; Романові і Пені Іва-
нчиким; Семенові Крісплатому; д-рові Любимові й
Оксані Кузьмакам; Дарії Кузик; Василеві Кичунів; Оле-
гові Лазірко; Михайлові Літінков; Данилові і Марії
Марчиншинам; Юрієві і Мотрі Михайлюкам; Красівій Фе-
дератії Федеральних Працівників, відділ ч. 1616 — Ми-
хайло Гемза, голова; Оксані Панасюк; А. І. А. Пришля-
кам; Раїсі і Дарії Шлегер; А. І. С. Скопак; Інформаційній
Службі „Смолоскип“ — Осип Зінкевич — голова; Ю. і П.
Татомир; Українсько-Американському Клубові —
Гюстон, Тексас — Володимир Кушта — голова; Союзові
Українок Америки, відділ 86 — Ольга Гнатейко, голова;
О. І. Захарків.

\$50.00 — Організації Американців в Обороні Людських Прав
в Україні (АОЛПУ), відділ Мішшген — Марія Зарицька —
голова; А. М. Базиліюкам; А. І. О. Біллікам;
Дж. І. К. Брегам; І. І. Н. Даниленкам; Марії і Юлії Демчу-
кам; Зенові і Ксені Депутатам; Р. і Р. Дмитеркам;
Андрієві Федисинському; Ю. І. Х. Ференцевичам; М. І. О.
Гнатейкам; М. І. Гриневичам; Д-р Тарасові і Олі Гунча-
кам; Валентині Якимчук; Володимирові і Анні Копистян-
ським; Зенові і Марії Кориткам; Г. і Р. Костокам;
Л. І. М. Лесько; А. І. М. Михайлюкам; д-рові Я. і Д. Миндю-
кам; Наталії Павлишин; д-рові Євгеніві Переміні; С. і А.
Радомським; А. І. В. Шмуклякам; О. І. Н. Сигідам; Орест-
ові Темницькому; д-рові Юрієві Темницькому; З. і Д-р
І. Терлецьким; П. і І. Тердохлібам; Марії Зарицькій;
О. І. Н. Зінкевичам; Марії Коритко.

\$46.00 — Представникам Агенції Мешканців-Міського Бюра
— ГАД, 8-й поверх, Ньюарк, Н. Дж.
\$43.00 — Грошева збірка при УКЦ Пресвятої Трійці, Ва-
шингтон, Д. К.
\$40.00 — Б. І. Є. Чайківським; Романові Купчинському; Ми-
ронові Прокопові; С. І. М. Вельгаушам.
\$30.00 — Камілі Гук; М. І. Д. Лебедям; Юрієві Нагорному;
Надії Світличній і Павлові Стокельному.

\$25.00 — В. І. М. Багрієв; Отцево Володимирові І.
Базилієвському; К. і Т. Беням; Дмитрові Бобеляков;
Викетові Крукові; Ю. і А. Циганам; А. І. Н. Данчукам;
Орестові Дейчаківському; І. І. О. Филиппові; Я. і Т.
Гамулякам; А. І. Я. Йоа; Марії Касіян; Б. І. А. Кравчукам;
Ані Літінським; Мотрі Помиш; Іванні Лисинецькій; Валі
Калін Магмет; Христині Обухевич; Я. і Б. Петрунчук;
Євгенії Ратик; Ч. і О. Санторов; Володимирові Сенежа-
ков; Анні Шапіро; д-рові Аскольдові Скальському;
Я. і Т. Турянським; С. і М. Тим'якам; Віталієві Візрові;
О. і Я. Заремба.

\$20.00 — Софії Андрушків; Марії Білозір; Таїсі Богдан-
ській; Є. І. Ю. Харченкам; М. І. Є. Ципкам; М. І. К. Дзюбам;
д-р Парисі Фонтані; Василеві Гуляков; Леонідові Гану-
скові; М. І. А. Герцям; О. І. І. Голіньським; Костеві Гре-
чаків; д-рові Євгеніві Гривасі; Стефанові Гукові;
Любі Горелюк; Марії Іванченко; д-рові А. Ярошеві; Ни-
кові Яшунів; В. і Я. Качмарським; В. і Н. Кляшчакам;
О. Климович; Когені Анні Коренець; В. і О. Козакам;
Галіні Крохмалюк; Зіновії Квітові; Вікторові Кирей-
ков; Романові Лапчиків; Вірі Лашчик; Миронів
Леськовому; Ю. і А. Літінським; В. О. Поля; О. і І. Лис-
инецьким; Тані Лисинецькій; І. Г. А. Мачинчам; Романові
Мариничеві; С. і І. Е. Масникам; Александрові Непре-
лові; Юрієві Олексинському; І. і С. Пасинським; Л. і Д.
Пенцакам; Л. і П. Пекхам; Стефанові Проциков; Г. і М.
Раковським; Любимові Рудизинському; Миколі Сема-
нішній; Д. Скрипелі; Марії Сохецькій; П. і Н. Содо-
лам; Міронові Стебельському; Галіні Шатинській; М. і
О. Тараліцьким; Теодорові Чіхові; І. і П. Турянським;
М. Варварі; Рафалові Венке; О. Зінкові.

\$15.00 — Ірені Гіліцькій; Ірені Кост; Наталії Павленко;
Крисові Тріні; Александрі Ясків.

\$10.00 — М. Бохно; В. Боярському; П. Чайківському; Мер-
цедес Джук; Марії Гутник; Алексіві Женинові; д-р
Дарії Каранович; д-рові Петрові Кілюков; Іванні Коно-
нів; Наталії Кравчук-Керс; В. Лемега; В. Марушаків;
Миколі Мочанові; Н. Саванчик; П. і Б. Скорупськ;
Старосільськ; М. Станічній; К. Степанов; Анні Воро-
бік; В. Жеребецькому.

\$5.00 — Н. Аламівській; А. Пліньському; Богданіві Козаків;
М. Магуй; Марії Тишинській.

РАЗОМ на організацію Американців в Обороні Людських
Прав в Україні \$6,746.00

Збірка на правну оборону І. Дем'янюка в Ізраїлі:

\$100.00 — Даміанові Кордубі;
\$50.00 — Зенові і Ксені Депутатам; Львові і Дарії Поми-
шам; Анні Тихій; Б. І. Г. Трам.
\$25.00 — Т. і А. Гордонам; д-р Любі Стефанівській.
\$20.00 — Ірені Лаврівській; Романові Конотопській; д-р Т.
і Д. Самотулкам; Ліді Олексинській; Юлії Вертингор.

\$20.00 — Панксту О. Білоголовській; К. і М. Дзюбам; Ва-
лентині Гордон; В. і А. Махукам; Григорієві Олексів;
Богданові Пашковському; Проф. Зенові Саганові;
Оксані Салдін; Панксту М. Салдін; Н. Н.

\$15.00 — П. Іваніньському.
\$10.00 — Б. Похмурському; Миколі Повст; М. і В. Се-
мечеві; Марії Стефанішин.

\$5.00 — Іванові Бабанському; Борисові Бранчанському;
Янкові Братківському; Стефанові Гарасині; Володи-
мирові Мерещаків; Б. Ю. Песесюкам; д-рові Т. Сенці.
РАЗОМ на оборонний фонд І. Дем'янюка \$760.00

Пожертв на Українській Краєвий Дослідницький Центр
І Інформативна Мережа

АНЧЕЙН:
Божена Ольшанівська \$5,000.00
Василь Кичун 1,000.00
Володимир Боднар 500.00

Разом \$6,500.00

АОЛПУ \$6,746.00
Оборонний фонд 760.00
АНЧЕЙН 6,500.00

Разом \$14,006.00

БОЖЕНА ОЛЬШАНІВСЬКА
І дочка УЛІТА І ДОРА з родиною

П'ЕСА „ЯРОСЛАВ МУДРИЙ“...

(Закінчення зі стор. 1.)

Монахи в палаті Я. Мудрого переписують книги. Посередній — А. Добрянський.

Любомир (Ю. Прятка) жалюється перед киячем на нарядів. Біля нього дочка Мидуса (Л. Микита) і Журеко (Б. Певний).

Войни Ярослава Мудрого, за ним княгиня Інгегарда і дочка Анна (Л. Залужська)

оформлення, підготоване для п'єси композитором проф. Ігорем Соневицьким у формі „заспівів“ до початку кожної дії, виконаних ансамблем „Промінь“ під керівництвом Богдана Володимира.

П'єса триває три години має п'ять дій і шість виступів, але відзначається драматичними моментами, які полюбляють слухачів, зокрема з приводу жвавих кольористичних збірних сцен. У виставі взяло участь майже 100 осіб, зложив усім виконавцям, а особливо Л. Крушельницькій, подяку і признання за підготовку і пере-

ведення вистави. Оточена усіма виконавцями п'єси, від наймолодших до найстаріших, як теж своїми найближчими співробітниками, маестром В. Клехом, композитором І. Соневицьким, і хореографом Ромою Приймано-Богачевською, вона зворушена дякувала їм за їхню допомогу, відзначуючи в першу чергу В. Клеха та його величезну працю при мистецькому виконанні декорацій.

Незвичайно позитивним явищем була велика участь молоді у цій імпрезі як акторів, так і глядачів: на усіх трьох виставах. У другій виставі в неділю по полудні коли проминула напружена прем'єрніма була більша свобода у грі цілого ансамблю.

До вистави була приготована програмка з мистецькою об'єднанкою роботи Лідії П'ясецької із висвітленням усіх акторів та причетних до вистави осіб в англійській та українській мовах.

Подано також деякі пояснення до самого твору та його автора. В програмі брали участь також глядачі брали короткого змісту п'єси а принаймні пояснення із кількох дій вона складалась з кількох дій в ній перерв. Треба подивляти з дисциплінованістю публіки, яка не знаючи як довго тривати не перерва спокійно сиділа на своїх місцях, чекаючи на продовження вистави.

Драматична поема „Ярослав Мудрий“ це повинна бути у цьому ювілейному році виставлена у більших скученнях українців в ЗСА, як гідне і мистецьке відзначення 1000-річчя Християнства в Україні.

На закінчення прем'єри Л. Крушельницька дякує В. Клехові під оплески усіх виконавців.

„Рідна...“

Закінчення зі стор. 2

рові групи, але чи вони проіснують і будуть ще працювати коли закінчатиметься історичної ваги святкування? Управа хору „Думка“ старається всіма силами впливати на хористів, щоби безперервно працювали над вивченням репертуару. Семен Комірний енергійний талановитий диригент з високою музичною освітою, великий любитель хорового мистецтва жертвенно й віддано присвячує багато часу на те, щоби виконання творів мало відповідну інтерпретацію як теж чисту українську мову й лірику. Вшановуючи велику подію Хрищення України хор відбув досі концерти з великим успіхом в Гамільтоні (Канада), Рочестері, Йонкерс і Олбані. Перел хормом ще концерт в церкві св. Юра, як теж цього самого дня у Єйлі університеті в Нью Гейвен (21-го травня). При кінці травня хор „Думка“ виїздить до Лондону, щоби взяти участь у величавому концертній-мані-фесташі української церковної музики, де будуть представлені унікальні зразки з XVII століття як теж вартісні твори таких композиторів як: Дилецький, Березовський, Борнякський, Велеско, Лисенко, Стеценко і Вербицький. Концерт, який попередить цілоденні три-

Хор „Думка“.

денні проби-співанки, відбуватиметься в королівській концертній залі „Роял Альберт Голл“. Крім хору „Думка“ в концерті участь беруть: Візантійський Чоловічий Хор з Голландії — диригент Мірослав Антонович „Веснівка“ з Торонто — диригент П. Квітка Зорич Кондрацька, Хор „Гомін“ враз із збірними хорами Великої Британії під диригентурою маестра Ярослава Бабуняка та хореографічні групи з Англії під проводом М. Бабич і Д. Паралло. Крім запланованого концерту хор „Думка“ буде співати спільно з церковним хором із Пассейку під диригентурою, П. Зірки Берези дві архієрейські Служби Божі: в німецькій катедрі в Мюнхені, як теж в одній із найбільших катедр у світі в Страсбурзі (Франція) і дасть ще свої самостійні три концерти в Німеччині

(Мюнхен) і у Франції. Організатором і координатором запланованих імпрез є невідомий маестро Володимир Луців, відомий бандурист і соліст тенор. Ця скромна людина знає як „Влодзьо“ — люблена серед хористів різних хорів і ансамблів — заплянує всі імпрези заздалегідь з великою докладністю і організаторським хистом. Досі він був провідником кільканадцятьох мистецьких тур, займається теж цюгорічними імпрезами в Римі. Управа хору „Думка“ враз із членами докладають багато зусиль, відбувають додаткові проби, покривають велику частину коштів подорожі самі, але без підтримки деяких наших установ і жертвенності громади тяжко здійснити заплановане діло.

У червні після повороту з Європи, хор „Думка“ відбуде концерт на Союзівці, як теж другий, який влаштує Українська Громада Кергонксону. 20-го листопада з рамени Метрополітального Комітету 1000-ліття Хрищення України в Нью Йорку відбудеться концерт в Карнегі Голл для вшанування 1000-ліття Хрищення України, в якому крім „Думки“ участь візьмуть: чоловічий хор „Прометей“ під диригуванням Михайлом Дяболом, „Веснівка“ під диригуванням Квітки Зорич Кондрацької, соліст Метрополітальної Опери Павло Плішка та скрипка-віртуоз Меланія Купчинська.

Відзначаючи заплановані події в цьому історичному році Управа хору „Думка“ постановила докласти всіх зусиль, щоби відновити існування „Молодої Думки“, як теж збільшити ряди хор новими співаками. Нехай ці святкування не будуть солодким вогнем, який має спалахнути і загаснути! Співаймо всі, які є власниками добрих голосів, співаймо дружно без зайвих непорозумінь і сварів. Хай рідна пісня буде завжди з нами, бо вона — важливий засіб до боротьби з асиміляцією наших дітей і молоді.

Спогади...

(Закінчення зі стор. 2)

рухові спротиву в рядах ОУНМ. Прибувши до Києва, автор відразу звільнився з поліції і з допомогою знайомих влаштувався керівником Рибного Тресту. Праця тресту ніколи не була налагоджена, бо до кінця окупації німці не доставили знарядь риболовства. Поруч описів своїх переживань у Києві, автор присвятив багато місяців загальним відносинам, долі своїх знайомих, масовим розстрілам, винищуванню життів, вивозам на працю до Німеччини тощо.

Найбільше місяць у цій частині споминів автор присвятив своїй діяльності в ОУНМ. Ще в Житомирі автор познайомився з поручником Іваном Кедюличем, що був командантом їхнього поліційного відділу та рівночасно прихованим діячем ОУНМ. Він втягнув автора до цієї підпільної організації. Згодом автор познайомився з іншими діячами цієї партії — Олександром Гайвасом, Ярославом Каменем, Василем Петренком, Зиновієм Домозаром, Кузьмом Гармашем, Батьком та іншими. Всі вони прибули до Києва, щоб розбудувати там свою партію й вести політичну діяльність.

Коли почалася діяльність УПА, автор, як військовий старшина, уважав своїм обов'язком узяти участь у цій збройній боротьбі. З цією метою він навіть їздив до Ковля, щоб відіграти до цінного діяча ОУНМ загону отамана Тараса Боровця (Тараса Бульби). Проте, тоді Т. Боровець уже був арештований, а його відділ перестав існувати.

Тим часом підкочувався фронт і автор вирішив виїхати з родиною закордон. Зразу вони переїхали до Ковля, згодом до Львова, а влітку 1944 в Карпати. Шойно там, на пограниччі Словаччини, автор очолив партизанську сотню ОУНМ, яка входила у склад УПА. Проте, цей відділ скоро був розв'язаний. Тоді автор вирішив свою родину на еміграцію і з кількома старшинами перейшов до старшинської школи УПА, де зголосився до диспозиції і командування УПА. З того часу почалися партизанські мандри і рейди автора, які він описав у третій частині споминів. „У рядах УПА“.

Найкращою прикметою споминів є те, що, описуючи пережите, автор старається бути безстороннім і об'єктивним. Звичайно він

тільки описує події та поведінку людей у різних ситуаціях, не даючи своїх оцінок і не роблячи висновків. Йх повинен зробити сам читач. Таким чином він, наприклад, характеризував цілу галерею осіб, яких він зустрічав на своєму шляху — давніх знайомих, старшин Червоної армії, німецьких старшин та урядовців, діячів підпілля і старшин УПА. У споминах є епізоди, коли сам автор був актором подій. Йкно безсторонність зберігає часова відаль. Вони зображують, як автор тоді думав, реагував на події, дискутував на політичні теми, командував бойовою операцією тощо. Зміни своїх поглядів автор обґрунтовує власним життєвим досвідом. Наприклад, на початку споминів автор описує, як він і всі українці зустріли початок війни — хоч з острахом від знищення, але й з надією, що все зміниться на краще. Щоб пояснити негативну настанову українців до СССР, автор вставив у розповідь спогади про давніші часи, коли НКВД винищувало українську інтелігенцію (1929-1932), коли на Україні панував голод (1932-1933) коли шаліла „сховщина“ (1937-1938). Уже сама назва першої частини споминів, „За родину, за Сталіна“, саркастична, бо ніхто з українців не уважав СССР своєю батьківщиною („родиною“).

Дальші розділи цієї частини споминів вже говорять про брутальну поведінку німців з полоненими й українськими селянами, що розвіяла всякі надії на „культурну Європу“. Автор та інші переконалися, що на зміну червоної тиранії прийшла тиранія іншого кольору. Хоч автор негативно наставляє до російської й німецької імперій, в його спогадах немає національних упереджень. Наприклад, він безпристрасно описав не тільки безголов'я й безпорадність на советських тилах, але також справу й мужню боротьбу на фронті, не тільки загонистих начальників, що розстрілювали невинних чи шукали наживи, але також поведінку тисяч інших, які відважно боролися на фронті чи гідно переносили поневіряння у німецьких таборих полонених. Цієї самої безсторонності автор притримується в інших розділах споминів, де подає про своїх земляків не лише світлу характеристику, але й гірку правду.

Спогади появилися у грудні 1987 року. Ціна спогадів: 15.00 дол. Адреса видавництва: Litopys UPA, P. O. Box 97, Station „C“, Toronto, Ont., Canada, M6J 3M7.

ВИСТУП Я. СУСЛЕНСЬКОГО

Нью Йорк. — Українсько-Єврейське Товариство влаштує вечір з доповіддю Якова Сусленського у висток, 10-го травня ц.р., о год. 6:30 вечора в залі Українського Спортивного Клубу, 102 Друга авеню, а не як було подано раніше — в залі НТШ в неділю.

РІЗНЕ

St. Marks Pl. nr. 2nd Ave., Finest E. Village Block, Very Attractive Modern 5 story apt. building. 7 Duplexes and 6 one bedroom apt's. Woodburning fireplaces, gas fired boiler, Air Cond. One vacant apt. Rent roll \$88.700. Price \$925.000 Firm. D. Paccione, (212) 677-7120

ПОВІДОМЛЕННЯ Адміністрації „Свободи“

ПОВІДОМЛЯМО ВСІ ОРГАНІЗАЦІЇ І ПОДИНОКІ ОСОБИ.

ЩО АДМІНІСТРАЦІЯ НЕ БУДЕ ПОМІЩУВАТИ ЖАДНИХ ОГОЛОШЕНЬ

якщо попередні рахунки НЕ БУДУТЬ ВИРІВНЯНІ

Окремих листів у тій справі не будеться відписувати.

ВСІ РАХУНКИ МУСЯТЬ БУТИ ЗАПЛАЧЕНІ ДО 15 ДНІВ ВІД ДНЯ ПОЯВИ.

Український Народний Союз

пошукує повністю або частково затручених, досвідчених

АГЕНТІВ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ і ЗАГАЛЬНИХ АГЕНТІВ-ПРОДАВЦІВ

зі знаннями української і англійської мов на околиці:

Торонто, Монреалю, Едмонтону, Вінніпегу та інших теренів

- Допоміжні інформації
- Платня у формі зачету
- Комісове
- Всі бенефіти

Звертатися до

Mr. JOHN HEWRYK
Supreme Director for Canada
327 Mc Adam Ave.
Winnipeg, 4, Man.
Canada R2W 0B3
Tel.: (204) 582-8895
або до:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 451-2200

СОЮЗІВКА SOYUZIVKA

ЛІТНІ КУРСИ, ТАБОРИ на СОЮЗІВЦІ 1988:

ТЕНІСОВИЙ ТАБІР — 19-го червня — 29-го червня

Для хлопців і дівчат у віці 12-18 р.
Прохарчування і нічліг: \$200.00 (члени УНС), \$230.00 (не-члени)
Оплата за навчання: \$60.00
Юрій Савчак, Зенон Сніпик — інструктори

ХЛОП'ЯЧИЙ ТАБІР — 9-го липня — 23-го липня

Розваговий табір для хлопців у віці 7-12 р.
Прогулянки, плавання, різні гри, навчання співу українських пісень й українського народного побуту.
Тижнево: \$120.00 (члени УНС), \$140.00 (не-члени)

ДІВОЧИЙ ТАБІР — 9-го липня — 23-го липня

Програма і ціна така сама як для хлопців

КУРСИ УКРАЇНСЬКИХ НАРОДНИХ ТАНКІВ — 13-го серпня — 27-го серпня

Інструктор: Рома Прийма-Богачевська
Навчання традиційних народних танків для початкуючих й завансованих танцюристів.
Число курсантів обмежене до 60 учнів
Прохарчування і нічліг: \$220.00 (члени УНС), \$250.00 (не-члени)
Оплата за навчання: \$120.00

Родичів, заінтересованих нічлігами 18-го червня просимо заздалегідь зробити замовлення на Союзівці.

За дальшими інформаціями, прошу звертатися до Управи „Союзівки“:

Ukrainian National Association Estate
Foordmore Road Kerkonkson, New York 12446
914-626-5641

ТАКА COMPANY
ESTABLISHED 1901
26 First Avenue
Tel. (212) 473-3550
ПО ГУРТОВИХ ЦІНАХ: митні ДМЦ
різного роду матеріали для аши-
вання, канни, киоски з українсь-
ким зображенням, т. п. в Армі.

HELP WANTED

ПОШУКУЄМО ЖІНКУ
до опіки дітей віком 7 і 5 років
та легкої домашньої праці. По
інформації дзвонити:
(201) 548-9498
(215) 435-1834

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
ЛУІС НАГІРО — директор
Родина ДМИТРИК

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN
FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED
Обслуґа ШІРА і ЧЕСНА
Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey
Також займаємося похоро-
нами на цвинтарі в Бавід
Брукліні, перенесенням тіл
з Останків з різних країн
світу

UNION FUNERAL HOME

1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(201) 964-4222

UKRAINIAN
FUNERAL
NATIONAL
SERVICE

Український Національний
Цвинтар-Пам'ятник по-
гадують всі справи по-
в'язані з похороном і по-
хованням в ЗСА.

4111 Pennsylvania Ave., SE
Washington, D.C. 20746
Tel.: (301) 568-0630 — Days
(301) 855-8864 — Sat., Sun.,
Eve. & Holidays
MAIL: PO Box 430
Dunkirk, MD 20754